Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 17 Květen 2005 04:00

(rozhovor s písničkářem Pavlem Pokrným)

Ve své profesi se často setkávám s mladíky, které lze označit jako "mladí a draví". Spíš bych je ale nazval jako "nafoukaní a nenažraní".

Jenže existují i jiní. A já teď sedím v šatně P- klubu v Trojické v Praze naproti vysokému štíhlému černovlasému klukovi z Třebíče a povídám si s ním před jeho vystoupením ve finále Notování pod Vyšehradem. Jmenuje se **Pavel Pokorný**. Nemá na sobě sako od Bosse, vedle sebe má kytaru a ne sadu golfových holí a do Prahy ho nepřivezlo z Třebíče Ferrari, ale autobus.

Jenže je přirozený a jak už to bývá "blázen" do muziky. Mám doma jeho cédéčko vydané loni na jaře a občas si ho pouštím. Příjemně se poslouchá.

Pavel Pokorný

foto: Tomáš Pohl ©

Když jsme se s Pavlem v rámci semifinále poznali, dohodli jsme si rozhovor. Pavel postoupil do finále. V době, kdy rozhovor přepisuji a snažím se zachovat autentičnost danou nejen hovorovou řečí, má Pavel v kapse třetí místo.

O tom, co bylo předtím si teď spolu povídáme:

Pavle, vím, že jsi byl napřed bigbíťák a teď jsi folkař. Jak k tomu došlo?

Bigbíťák je silné slovo, jezdil jsem jako osvětlovač s tancovačkovejma kapelama a pak se mnou chlapci z bigbítu hráli moje písně. Kolem bigbítu jsem se motal, občas jsem si ho zahrál, ale že bych byl bigbíťák, to ne. Spíš jsem se cítil být víc folkařem. Vlastně folkařem jsem byl od jakživa. S tím bigbítem to bylo jenom takové mezidobí.

Kdy tě napadlo skládat písničky?

V patnácti, šestnácti byly nějaký pokusy, ale nepublikovatelný. Kolem osmnácti to bylo lepší, ale nepřemýšlel jsem nad tím, zda někde hrát. Spíš jsem si skládal pro sebe a první kapelu hrající moje písně jsem měl až v třiadvaceti.

Jak skládáš, co je první hudba nebo text?

Různě, někdy si jen tak brnkám na kytaru, zaujme mě to a najdu k tomu nějaký slova. Pak ta slova upravuju podle melodie. Někdy ale napíšu jen text, pak ho zhudebním, někdy dohromady. Hlavně skládám v noci.

Vím, že pořádáš festival, jak jsi na to přišel a jak ti to jde?

Pořádám jeden festival, ale dvakrát do roka. Jmenuje se Folkový špíz a došlo k tomu v době, kdy jsem rozpouštěl nějaký folkový kapely. Tak jsem si řekl, že budu hrát sám, ale v Třebíči se celkem nic nedělo, ale v roce 1999 v prosinci jsem si vymyslel takovej koncertík. Pozval jsem Pepu Streichla, měl přijet ještě Petr Pololáník, ale byl nemocnej, tak jsem tam hrál já a pár lidí, co se posbíralo. Přišli celkem tři platící diváci. Pepa Streichl ale vymyslel, že kdyby se to opakovalo, tak přijde víc lidí. Na jaře jsme koncert zopakovali, přišlo víc lidí. Říkal jsem si, že zas to za půl roku zopakujeme a přijde víc lidí. Lidi začali chodit a ta pravidelnost v půlročním pořádání se vyplatila. Fakt je, že tak před rokem se festival přestěhoval do Náměště n.O., protože mě nebavilo platit v Třebíči drahej sál, ale jinak se nic nezměnilo. Festival je to pěkněj, hrajou tam samí mí oblíbenci.

Festival pořádáš sám? Kdyby chtěl někdo třeba jako ty s festivalem začít, co bys mu poradil?

Já se necítím povolanej, abych někomu radil. Festival jsem si udělal tak, jak jsem si myslel, že se to má dělat. Snažil jsem se pozvat zajímavý lidi. Festival není o penězích a nedají se na něm vydělat peníze. Říkám mu amatérský festival, protože to dělám z nadšení a mám kolem sebe partu lidí, která se za ty roky nashromáždila. Můj kamarád mi dělá krásný plakáty, všichni to děláme zadarmo a nic z toho nemáme. Díky tomu taky ten festival funguje. Městské kulturní středisko v Náměšti nám vyšlo vstříc a pořádá festival pod svoji hlavičkou a tím pádem mám sál zadarmo.

Když se ohlédneš zpátky , kde jsi všude hrál a jaké jsi měl úspěchy?

Než jsem začal hrát sám, měl jsem duo s Jardou Burianem. Hrál na housle a první úspěch při společném hraní byl ve Ždánici na Jižní Moravě, kde jsme od poroty dostali cenu za pokus o trampskou romanci. Pak jsme si v roce 2002 spolu zahráli na celostátní Portě v Plzni, ale nic jsme nevyhráli. Ale na Notování pod Vyšehradem jsem loni postoupil do semifinále a letos dokonce i do finále (úsměv) a dnes večer se tady utkám.

Řadím tě do mladé generace folkařů. Máš mezi nimi někoho, s kým rád spolupracuješ?

Je jich strašná spousta a nerad bych na někoho zapomněl, ale například Nestíháme, Žofka Kabelková, Magda Brožková, Martina Trchová s Karolínou Skalníkovou?

Co posloucháš za muziku mimo folk?

Neřeším, co je to zrovna za žánr. Snažím se poslouchat hlavně mladý a zajímavý kapely. Na druhou stranu mám rád

Pavel Pokorný na Folkovém špízu

foto: archiv ©

písničkáře. Dylan, Donovan, P. Simon, Cohen.... Chodím na koncerty, například jsem byl na Jethro Tull, poslouchám bigbít a cokoli, co mě přijde zajímavý, jsem všežravec.

Psal jsi nebo ještě píšeš verše mimo folkové texty?

Taky jsem s tím trošku koketoval, ale, když jsem nějaké básničky napsal, většinou jsem je zhudebnil.

Pracuješ nejen s vlastními texty , ale zhudebňuješ nebo chceš zhudebnit texty a verše někoho jiného?

Jsem sice písničkář, ale moje tvorba není výhradně vlastní. Mám pár kamarádů, kteří mi věnovali nějaké písně. Zhudebnil jsem i texty, který mi někdo dal. Zhudebnil jsem i pár básniček. Pokud je text zajímavý a osloví mě, nebráním se jej zhudebnit.

V současnosti hraješ sám. Nepřemýšlíš o tom, že by ses k někomu přidal nebo založil kapelu?

Takhle se mě ptají všichni. Já odpovídám, že mě baví hrát samotného. Dělám si, co chci, nejsem na nikom závislej a to mě vyhovuje. Na druhou stranu mám kolem sebe pár lidí, který se mnou dřív hrávali, třeba Jardu Buriana. Třeba se půl roku nevidíme, ale pak se sejdeme na pódiu a zahrajeme si spolu. Ale že bych cíleně něco plánoval, to ne. Teď se mnou třeba na Folkovém špízu hrála Katka Aronová na flétnu.

Loni jsi vydal céděčko?

Ano, vydal jsem céděčko, jmenuje se Noční telefony a je na něm 14 písní, převážně vlastních i pár, které jsem dostal od kamarádů. CD jsem si natočil u svého kamaráda Martina Nováka v Moravském Krumlově.

Ptám se proto, že obvykle pokračuju "neobvyklou" otázkou, která se dává každému: Bude něco dalšího, máš něco v šuplíku?

Krom cédečka natočeného na jaře 2004 jsem na počátku prázdnin 2004 natočil pár písní u Bohouše Zatloukala, což je dvorní kytarista Luboše Pospíšila nebo Jasný Páky. Je výbornej kytarista a tak mě s těma písničkama pomohl a natočil jsem pět jako maxisingl, abych si to vyzkoušel a podíval se pod pokličku profesionálům. Bohouš mi tam nahrál nějaký kytary a pomohl mi s aranžema. Jinak zatím neplánuju nic, nějaký písně mám, ale nechávám to všechno uzrát.

Díky za rozhovor a zlom vaz .